

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

HUBUNGAN DI ANTARA CIRI-CIRI KEUSAHAWANAN DENGAN ASPIRASI KEUSAHAWANAN PELAJAR GENERASI FELDA

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

MOHD SAZALI BIN ALI

UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS

2011

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

HUBUNGAN DI ANTARA CIRI-CIRI KEUSAHAWANAN DENGAN ASPIRASI KEUSAHAWANAN PELAJAR GENERASI FELDA

MOHD SAZALI BIN ALI

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

**DISERTASI DIKEMUKAKAN BAGI MEMENUHI
SYARAT UNTUK MEMPEROLEHI IJAZAH
SARJANA PENDIDIKAN (PENGURUSAN PERNIAGAAN)**

**FALKUTI PENGURUSAN DAN EKONOMI
UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS**

2011

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

PENGAKUAN

Saya mengaku disertasi ini adalah hasil kerja saya sendiri kecuali nukilan dan ringkasan yang setiap satunya saya jelaskan sumbernya.

02.07.2011

MOHD SAZALI BIN ALI
M20091000775

PENGHARGAAN

Alhamdulillah dan syukur saya kepada Allah S.W.T. kerana memberi kekuatan mental dan fizikal serta keizinanNya saya telah dapat menyiapkan disertasi ini.

Setinggi-tinggi penghargaan dan jutaan terima kasih saya ucapkan kepada Prof. Madya Hariri bin Kamis selaku penyelia projek disertasi ini. Beliau banyak memberi tunjuk ajar, membimbing, menasihati, memberi semangat, komen dan cadangan sehingga projek disertasi ini selesai. Jasa beliau tidak mampu untuk saya balas dan tidak akan saya lupakan selamanya.

Tidak ketinggalan juga saya ucapkan terima kasih kepada semua pensyarah dan kakitangan Falkuti Pengurusan dan Ekonomi dan kakitangan Institut Pengajian Siswazah kerana banyak memberi panduan dan maklumat dalam menyiapkan disertasi ini.

Setinggi-tinggi terima kasih juga kepada Kementerian Pelajaran Malaysia, Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan dan Jabatan Pelajaran Negeri Pahang di atas segala peluang, keizinan dan kerjasama yang telah diberikan kepada saya dalam menjayakan perlaksanaan kajian ini.

Terima kasih juga saya zahirkan kepada semua pengetua, guru-guru dan pelajar-pelajar sekolah menengah di daerah Maran yang terlibat secara langsung dan tidak langsung dalam menjayakan kajian ini.

Akhir sekali saya menyanjung tinggi semangat dan dorongan yang diberikan oleh isteri tercinta, Tengku Nor Idawati binti Raja Yunus sepanjang pengajian ini. Buat bonda tersayang, Sa'adiah binti Ghazali dan adik-adik Mohd Anuar, Siti Salbiah, NoorulZuraini, Mohd Bashir, Abdul Karim dan Mohd Zawawi yang tidak jemu-jemu memberi dorongan dan nasihat sepanjang pengajian saya. Buat anak-anak yang disayangi Nik Najah Imtiyaaz, Nik Najah Insyiraah dan Nik Najah Irdinaa terima kasih kerana memahami kesibukan ayah. Semoga menjadi pendorong kepada kalian untuk berjaya.

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan pelajar sekolah menengah generasi Felda di daerah Maran. Selain itu, kajian ini juga untuk mengenal pasti perbezaan antara faktor-faktor demografi dengan ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan pelajar. Pada masa yang sama, kajian ini bertujuan untuk menentukan hubungan di antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi keusahawanan pelajar di samping menentukan hubungan faktor demografi dan ciri-ciri keusahawanan terhadap aspirasi keusahawanan pelajar. Sebanyak 317 sampel daripada pelajar tingkatan 4 dipilih daripada 10 buah sekolah menengah di daerah Maran. Satu set soal selidik yang mengandungi 41 item digubal untuk meninjau ciri-ciri keusahawanan dalam kalangan pelajar manakala 7 item untuk mengenal pasti aspirasi keusahawanan dalam kalangan pelajar. Ciri-ciri keusahawanan pelajar dikaji dalam 6 dimensi iaitu keperluan kepada pencapaian, inovasi, kesanggupan mengambil risiko, lokus kawalan dalaman, toleransi ketaksaaan (*tolerance of ambiguity*) dan keyakinan diri. Faktor-faktor demografi pula terdiri daripada jantina, aliran pengajian, mata pelajaran elektif perdagangan, jenis pekerjaan bapa/ penjaga, pendapatan keluarga, wang saku dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan. Dalam kajian ini, dua jenis statistik digunakan iaitu statistik deskriptif dan statistik inferens. Analisis ujian-t dan ANOVA satu hala dengan aras kesignifikanan 0.05 mendapati tidak terdapat perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan dengan faktor-faktor demografi. Namun terdapat perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan bagi faktor demografi mata pelajaran elektif perdagangan dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan. Hasil ujian kolerasi menunjukkan terdapat hubungan yang positif antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi keusahawanan pelajar. Hasil ujian regresi pula membuktikan hanya dalam dimensi ciri keperluan kepada pencapaian, lokus kawalan dalaman dan faktor demografi hanya mata pelajaran elektif perdagangan dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan yang signifikan terhadap aspirasi keusahawanan pelajar dalam analisis tersebut.

ABSTRACT

The purpose of this study was to identify an entrepreneurial characteristic and entrepreneurial aspiration among the generation of Felda's secondary school students in Maran district, Pahang. Beside that, this study had been conducted to recognize the differences between demographic factors with entrepreneurial characteristic and entrepreneurial aspiration among the student. At the same time, the purpose of this study was to ensure the relationship between entrepreneurial characteristic and entrepreneurial aspiration and also to ensure the relationship of demographic factors and entrepreneurial characteristic between entrepreneurial aspirations among the student. 317 samples from form 4 students were chosen from 10 secondary schools in Maran district. One set of questionnaire with 41 items had been set-up to the entrepreneurial characteristic among the students while 7 items had been set-up for entrepreneurial aspiration. Six dimensions of entrepreneurial characteristic such as need for achievement, innovation, risk taking, locus of control, tolerance of ambiguity and self confident were chosen for this study. Demographic factors involved gender, study flow, elective subject of commerce, type of father's job, family earnings, school expenditure and student's experiences in business activity. Descriptive and inference statistic were used for this study. Analysis of t – test and one way ANOVA with significant at the 0.05 level showed there was no significant difference for all identified factors. But, in term of aspiration of entrepreneurial, there were significant differences related to elective subject of commerce and student's experiences in business activity. The coloration test showed there were positive relationships between the characteristic of entrepreneurial and aspiration of entrepreneurial. In that analysis, result of regression test proved that only need for achievement, locus of control, demography factor of elective subject of commerce and student's experiences in business activity were significant for students' entrepreneurial aspiration.

KANDUNGAN

Muka surat

PENGAKUAN	ii
PENGHARGAAN	iii
ABSTRAK	iv
ABSTRACT	v
SENARAI JADUAL	xv
SENARAI RAJAH	xix
SENARAI SINGKATAN	xx

BAB 1 PENDAHULUAN

1.1	Pengenalan	1
1.2	Latar Belakang Kajian	3
1.2.1	Perkembangan Keusahawanan Di Malaysia	3
1.2.2	Kepentingan Keusahawanan	4
1.2.3	Pembudayaan Keusahawanan Di Dalam Sistem Pendidikan Di Malaysia	7
1.2.3.1	Program Usahawan Muda (PUM)	10
1.2.3.2	Koperasi Sekolah	13
1.2.4	<i>Federal Land Development Authority (FELDA)</i>	15
1.2.4.1	Sejarah Perkembangan Felda di Malaysia	15
1.2.4.2	Peranan Felda Dalam Pembangunan Usahawan	16
1.3	Penyataan Masalah	23
1.4	Matlamat Kajian	24
1.5	Objektif Kajian	25

1.5.1	Objektif Umum	25
1.5.2	Objektif Khusus	25
1.6	Persoalan Kajian	26
1.7	Hipotesis Kajian	27
1.8	Kerangka Konseptual Kajian	30
1.9	Kepentingan Kajian	34
1.10	Definisi Istilah	35
1.10.1	Keusahawanan	35
1.10.2	Usahawan	37
1.10.3	Keperluan Kepada Pencapaian	39
1.10.4	Inovasi	39
1.10.5	Kesanggupan Mengambil Risiko	40
1.10.6	Lokus Kawalan	40
1.10.7	Kenyakinan Diri	41
1.10.8	Toleransi Ketaksaan (<i>Tolerance Of Ambiguity</i>)	41
1.10.9	Aspirasi Keusahawanan	42
1.10.10	Pelajar Generasi Felda	42
1.11	Batasan Kajian	43
1.12	Rumusan	43
BAB 2	SOROTAN LITERATUR	
2.1	Pengenalan	44
2.2	Teori-Teori Keusahawanan	45
2.2.1	Keusahawanan Dari Perspektif Sains Sosial	45
2.2.1.1	Keusahawanan Mengikut Ahli Ekonomi	46

	2.2.1.2 Keusahawanan Dari Perspektif Sosiologi	48
	2.2.1.3 Keusahawanan Dari Perspektif Psikologi	49
	2.2.2 Keusahawanan Dalam Konteks Islam	52
2.3	Ciri Asas Keusahawanan	54
2.4	Ciri-Ciri Keusahawanan	55
	2.4.1 Keperluan Kepada Pencapaian	59
	2.4.2 Inovasi	60
	2.4.3 Kesanggupan Mengambil Risiko	62
	2.4.4 Lokus Kawalan Dalaman	64
	2.4.5 Toleransi Ketaksaaan (<i>Tolerance Of Ambiguity</i>)	66
	2.4.6 Kenyakinan Diri	67
2.5	Pengaruh Demografi Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	69
	2.5.1 Pengaruh Jantina Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	69
	2.5.2 Pengaruh Aliran Pengajian Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	71
	2.5.3 Pengaruh Mata Pelajaran Elektif Perdagangan Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	72
	2.5.4 Pengaruh Pekerjaan Bapa Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	73
	2.5.5 Pengaruh Pendapatan Keluarga Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	74
	2.5.6 Pengaruh Wang Saku Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	75
	2.5.7 Pengaruh Penglibatan Dalam Aktiviti Perniagaan Terhadap Ciri-Ciri Keusahawanan	75
2.6	Keinginan Keusahawanan	76
2.7	Teori dan Model Keinginan Keusahawanan	77
	2.7.1 Model Keusahawanan Shapero dan Sokol (1982)	77

2.7.2	Teori Tingkah Laku Terancang (Planned Behaviour) Ajzen (1991)	78
2.7.3	Empat Faktor Kecenderungan Ke Arah Keusahawanan Kuratko dan Welsch (1994)	79
2.7.4	Model Keinginan Keusahawanan Krueger (2000)	80
2.7.5	Model Keinginan Keusahawanan Mullen dan Shepherd (2002)	81
2.8	Aspirasi Keusahawanan	83
2.9	Pengaruh Demografi Terhadap Aspirasi Keusahawanan	86
2.9.1	Pengaruh Jantina Terhadap Aspirasi Keusahawanan	89
2.9.2	Pengaruh Aliran Pengajian Terhadap Aspirasi Keusahawanan	90
2.9.3	Pengaruh Mata Pelajaran Elektif Perdagangan Terhadap Aspirasi Keusahawanan	91
2.9.4	Pengaruh Pekerjaan Bapa Terhadap Aspirasi Keusahawanan	92
2.9.5	Pengaruh Pendapatan Keluarga Terhadap Aspirasi Keusahawanan	93
2.9.6	Pengaruh Wang Saku Terhadap Aspirasi Keusahawanan	94
2.9.7	Pengaruh Penglibatan Dalam Aktiviti Perniagaan Terhadap Aspirasi Keusahawanan	95
2.10	Hubungan Di Antara Ciri-Ciri Keusahawanan Dengan Aspirasi Keusahawanan	96
2.11	Rumusan	98
BAB 3	METODOLOGI KAJIAN	
3.1	Pengenalan	99
3.2	Reka Bentuk Kajian	100
3.3	Polulasi dan Persampelan	101
3.4	Instrumen Kajian	103

3.4.1	Reka Bentuk Soal Selidik	105
3.4.1.1	Bahagian A – Latar Belakang Responden	105
3.4.1.2	Bahagian B – Penilaian Kendiri Usahawan	106
3.4.1.3	Bahagian C – Aspirasi Keusahawanan	111
3.4.2	Pengukuran Skala	112
3.4.3	Pembolehubah Kajian	113
3.5	Kajian Rintis	113
3.6	Kebolehpercayaan dan Kesahan	114
3.6.1	Kebolehpercayaan	115
3.6.2	Kesahan	117
3.6.2.1	Ujian Kesahan Menggunakan Analisis Faktor	117
3.7	Tatacara Pemerolehan Data	119
3.8	Analisis Data	120
3.8.1	Ujian – t	122
3.8.2	Ujian ANOVA Satu Hala	125
3.8.3	Ujian Kolerasi Pearson ‘r’	127
3.8.4	Ujian Regrasi Pelbagai	129
3.9	Rumusan	133

BAB 4 DAPATAN KAJIAN

4.1	Pengenalan	134
4.2	Analisis Deskriptif	135
4.3	Profil Responden Kajian	135
4.3.1	Jantina Responden	136
4.3.2	Aliran Pengajian	137

4.3.3	Taburan Responden Mengambil/ Tidak Mengambil Mata Pelajaran Perdagangan Sebagai Mata Pelajaran Elektif	137
4.3.4	Jenis Pekerjaan Bapa	138
4.3.5	Jumlah Pendapatan Keluarga	139
4.3.6	Jumlah Wang Saku	140
4.3.7	Penglibatan Pelajar Dalam Aktiviti Perniagaan	141
4.4	Perbandingan Min Bagi Ciri-Ciri Keusahawanan dan Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar	142
4.4.1	Penemuan Data Deskriptif Mengenai Ciri-Ciri Keusahawanan dan Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	142
4.4.1.1	Item Keperluan Kepada Pencapaian	143
4.4.1.2	Item Inovasi	144
4.4.1.3	Item Kesanggupan Mengambil Risiko	145
4.4.1.4	Item Lokus Kawalan Dalam	146
4.4.1.5	Item Toleransi Ketaksaaan (<i>Tolerance of Ambiguilty</i>)	147
4.4.1.6	Item Kenyakinan Diri	148
4.4.1.7	Item Aspirasi Keusahawanan	149
4.4.1.8	Ciri-Ciri Keusahawanan dan Aspirasi Keusahawanan Pelajar Generasi Felda	150
4.5	Analisis Inferens	151
4.5.1	Mengenal Pasti Perbezaan Di Antara Faktor-Faktor Demografi Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	151
4.5.1.1	Perbezaan Di Antara Jantina Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	153
4.5.1.2	Perbezaan Di Antara Aliran Pengajian Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	155

4.5.1.3	Perbezaan Di Antara Mata Pelajaran Elektif Perdagangan Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	157
4.5.1.4	Perbezaan Di Antara Pekerjaan Bapa/ Penjaga Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	159
4.5.1.5	Perbezaan Di Antara Pendapatan Keluarga Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	161
4.5.1.6	Perbezaan Di Antara Wang Saku Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	163
4.5.1.7	Perbezaan Di Antara Aktiviti Perniagaan Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	165
4.5.2	Perbezaan Di Antara Faktor-Faktor Demografi Dengan Aspirasi keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	167
4.5.2.1	Perbezaan Di Antara Jantina Dengan Aspirasi Keusahawanan	168
4.5.2.2	Perbezaan Di Antara Aliran Pengajian Dengan Aspirasi Keusahawanan	169
4.5.2.3	Perbezaan Di Antara Mata Pelajaran Elektif Perdagangan Dengan Aspirasi Keusahawanan	170
4.5.2.4	Perbezaan Di Antara Pekerjaan Bapa/ Penjaga Dengan Aspirasi keusahawanan	171
4.5.2.5	Perbezaan Di Antara Pendapatan Keluarga Dengan Aspirasi Keusahawanan	172
4.5.2.6	Perbezaan Di Antara Wang Saku Dengan Aspirasi Keusahawanan	173
4.5.2.7	Perbezaan Di Antara Aktiviti Perniagaan Dengan Aspirasi Keusahawanan	174
4.5.3	Hubungan Di Antara Ciri-Ciri Keusahawanan Dengan Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	175
4.5.4	Hubungan Faktor Demografi dan Ciri-Ciri Keusahawanan Terhadap Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	176

4.6	Rumusan	185
-----	---------	-----

BAB 5 PERBINCANGAN, KESIMPULAN DAN CADANGAN

5.1	Pengenalan	187
5.2	Ringkasan Kajian	188
5.3	Perbincangan Dapatan Kajian	189
5.3.1	Profil Responden Kajian	190
5.3.2	Ciri-Ciri Keusahawanan dan Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	192
5.3.2.1	Ciri-Ciri Keusahawanan Pelajar Terhadap Setiap Item	192
5.3.2.2	Aspirasi Keusahawanan Pelajar Terhadap Setiap Item	196
5.3.2.3	Ciri-Ciri Keusahawanan Pelajar	197
5.3.2.4	Aspirasi Keusahawanan	201
5.3.3	Perbezaan Antara Faktor Demografi Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan dan Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	201
5.3.3.1	Perbezaan Antara Faktor Demografi Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	201
5.3.3.2	Perbezaan Antara Faktor Demografi Dengan Aspirasi Keusahawanan	207
5.3.4	Hubungan Di Antara Ciri-Ciri Keusahawanan Dengan Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	212
5.3.5	Hubungan Faktor Demografi dan Ciri-Ciri Keusahawanan Terhadap Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	212
5.4	Implikasi Kajian	213
5.5	Cadangan Daripada Kajian	216
5.5.1	Cadangan Kepada Pihak Kementerian Pelajaran Malaysia (KPM), Felda, Pihak Sekolah dan Guru	216
5.5.2	Cadangan Kepada Kajian Lanjutan	219

5.6	Rumusan	220
-----	---------	-----

BIBLIOGRAFI		221
--------------------	--	-----

LAMPIRAN A	Borang Soal Selidik	235
-------------------	---------------------	-----

LAMPIRAN B	Surat Kebenaran Daripada Bahagian Perancangan Dan Penyelidikan Dasar Pendidikan	243
-------------------	---	-----

LAMPIRAN C	Surat Kebenaran Daripada Jabatan Pelajaran Pahang	246
-------------------	---	-----

LAMPIRAN D	Analisis Keputusan	248
-------------------	--------------------	-----

SENARAI JADUAL

Jadual	Muka surat
1.1 Bilangan Sekolah dan Kiosk PUM Sehingga April 2010	12
3.1 Bilangan Sampel Kajian Mengikut Sekolah	103
3.2 Spesifikasi Item Mengikut Dimensi	104
3.3 Contoh Penyataan Positif	106
3.4 Contoh Penyataan Negatif	107
3.5 Skor Untuk Setiap Penyataan Berdasarkan Skala Likert	107
3.6 Skala Penilaian Terhadap Angkubah Diukur	113
3.7 Nilai <i>Alpha Cronbach</i> Untuk Dimensi-Dimensi Yang Diukur Dalam Kajian Rintis	116
3.8 Nilai <i>Alpha Cronbach</i> Untuk Dimensi-Dimensi Yang Diukur Dalam Kajian Sebenar	116
3.9 Analisis Faktor Terhadap Kajian Rintis	117
3.10 Analisis Faktor Terhadap Kajian Sebenar	118
3.11 Tahap Kecenderungan Min	121
3.12 Kekuatan Nilai Pekali Kolerasi	128
4.1 Bilangan Pelajar Mengikut Jantina	136
4.2 Bilangan Pelajar Mengikut Aliran Pengajian	137
4.3 Mengambil/ Tidak Mengambil Mata Pelajaran Perdagangan Sebagai Mata Pelajaran Elektif	137
4.4 Jenis Pekerjaan Bapa/ Penjaga Pelajar	138
4.5 Jumlah Pendapatan Keluarga	139
4.6 Jumlah Wang Saku Pelajar	140
4.7 Penglibatan Pelajar Dalam Aktiviti Perniagaan	141

4.8	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min dan Sisihan Piawai Keperluan Kepada Pencapaian Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	143
4.9	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min dan Sisihan Piawai Inovasi Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	144
4.10	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min dan Sisihan Piawai Kesanggupan Mengambil Risiko Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	145
4.11	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min dan Sisihan Piawai Lokus Kawalan Dalam Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	146
4.12	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min dan Sisihan Piawai Toleransi Ketaksaan (<i>Tolerance Of Ambiguity</i>) Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	147
4.13	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min dan Sisihan Piawai Kenyakinan Diri Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	148
4.14	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min dan Sisihan Piawai Aspirasi Keusahawanan Di Kalangan Pelajar Generasi Felda	149
4.15	Analisis Statistik Deskriptif Skor Min Ciri-Ciri Keusahawanan dan Aspirasi Keusahawanan Pelajar	150
4.16	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Jantina Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	153
4.17	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Jantina Dengan Dimensi Dalam Ciri-Ciri Keusahawanan	154
4.18	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Aliran Pengajian Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	155
4.19	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Aliran Pengajian Dengan Dimensi Dalam Ciri-Ciri Keusahawanan	156
4.20	Keputusan Ujian - T Berdasarkan Mata Pelajaran Elektif Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	157
4.21	Keputusan Ujian – T Berdasarkan Mata Pelajaran Elektif Dengan Dimensi Dalam Ciri-Ciri Keusahawanan	158
4.22	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Pekerjaan Bapa/ Penjaga Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	159
4.23	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Pekerjaan Bapa/ Penjaga Dengan Dimensi Dalam Ciri-Ciri Keusahawanan	160

4.24	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Pendapatan Keluarga Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	161
4.25	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Pendapatan Keluarga Dengan Dimensi Dalam Ciri-Ciri Keusahawanan	162
4.26	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Wang Saku Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	163
4.27	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Wang Saku Dengan Dimensi Dalam Ciri-Ciri Keusahawanan	164
4.28	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Penglibatan Dalam Aktiviti Perniagaan Dengan Ciri-Ciri Keusahawanan	165
4.29	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Penglibatan Dalam Aktiviti Perniagaan Dengan Dimensi Dalam Ciri-Ciri Keusahawanan	166
4.30	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Jantina Dengan Aspirasi Keusahawanan	168
4.31	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Aliran Pengajian Dengan Aspirasi Keusahawanan	169
4.32	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Mata Pelajaran Elektif Dengan Aspirasi Keusahawanan	170
4.33	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Pekerjaan Bapa Dengan Aspirasi Keusahawanan	171
4.34	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Pendapatan Keluarga Dengan Aspirasi Keusahawanan	172
4.35	Keputusan ANOVA Satu Hala Berdasarkan Wang Saku Dengan Aspirasi Keusahawanan	173
4.36	Keputusan Ujian – t Berdasarkan Penglibatan Dalam Aktiviti Perniagaan Dengan Aspirasi Keusahawanan	174
4.37	Keputusan Ujian Kolerasi Antara Ciri-Ciri Keusahawanan Dengan Aspirasi Keusahawanan	175
4.38	Ujian <i>One-Sample Kolmogorov-Smirnov</i>	177
4.39	Ujian <i>Multicollinearity</i>	178
4.40	Ujian Durbin – Watson	179
4.41	Ujian <i>One-Sample Kolmogorov-Smirnov</i>	182

4.42 Keputusan Ujian Regresi Hubungan Faktor Demografi dan
Ciri-Ciri Keusahawanan Terhadap Aspirasi Keusahawanan
Di Kalangan Pelajar Generasi Felda

183

SENARAI RAJAH

Rajah	Muka surat
1.1 Kerangka Konseptual Kajian	33
2.1 Empat Faktor Kecenderungan Ke Arah Keusahawanan Kuratko dan Welsch	79
2.2 Model Keinginan Keusahawanan Krueger (2000)	81
4.1 Plot Regresi Normal Skor Aspirasi	180
4.2 Plot Taburan Reja Skor Aspirasi	181

SENARAI SINGKATAN

DEB	Dasar Ekonomi Baru
EGF	<i>Edible Garden Felda</i>
FAMA	<i>Federal Agriculture Marketing Authority</i>
FELDA	<i>Federal Land Development Authority</i>
GABEM	Gagasan Badan Ekonomi Melayu
GAHP	<i>Good Animal Husbandary Practice</i>
GMP	<i>Good Manufacturing Practice</i>
GES	<i>Graduate Entrepreneurial Scheme</i>
GPA	<i>Grade Point Average/ Purata nilai gred</i>
GWGF	Gabungan Wawasan Generasi Felda
IKBN	Institut Kemahiran Belia Negara
ILP	Institut Latihan Perindustrian
IPT	Institusi Pengajian Tinggi
IPTA	Institusi Pengajian Tinggi Awam
ITM	Institut Teknologi Mara
KBSM	Kurikulum Baru Sekolah Menengah
KHB	Kemahiran Hidup Bersepadu
KMO MSA	<i>Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy</i>
LKTP	Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan
MARA	Majlis Amanah Rakyat
MBA	Master of Business Administration
MEDEC	<i>Malaysian Entrepreneurial Development Centre</i>
MITI	Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri
PIRF	Pusat Industri Ringan Felda
PPMS	Pusat Pembungkusan Makanan Setempat
PUM	Program Usahawan Muda
SAWARI	Program Satu Wilayah Satu Industri
SEDC	<i>Sarawak Economic Development Corporation</i>
SIUF	Skim Insentif Usahawan Felda
UniKL	Universiti Kuala Lumpur
UniKL MFI	Universiti Kuala Lumpur Malaysia France Institute
UPM	Universiti Putra Malaysia
UUM	Universiti Utara Malaysia
VIF	<i>Variance Inflation Factor</i>

BAB 1

PENGENALAN

1.1 Pengenalan

Keusahawanan merupakan satu aspek yang penting dalam usaha negara untuk mencapai taraf negara maju menjelang 2020. Namun, Keusahawanan bukanlah dilihat sebagai satu kerjaya seperti jurutera, arkitek dan juruukur yang mempunyai status di mata masyarakat (Rohaizat, 2002). Ini dibuktikan dengan senario yang berlaku dalam ekonomi negara sejak Rancangan Malaysia Pertama lagi di mana jurang pendapatan dan ekonomi antara strata dan kumpulan etnik masih lagi tinggi. Pendapatan purata kaum Bumiputera pada tahun 2007 ialah RM3,156 berbanding kaum Cina dan India masing-masing RM4,853 dan RM3,799 (Malaysia 2008).

Pemilikan ekuiti Bumiputera dalam ekonomi juga belum berjaya mencapai matlamat 30% Dasar Ekonomi Baru (DEB). Ini adalah kerana kaum Bumiputera merupakan antara mereka yang paling teruk terjejas semasa krisis ekonomi pada

tahun 1997/1998. Bumiputera hanya memiliki 19.1% daripada ekuiti korporat. Namun peratus tersebut hanya mewakili sektor kerajaan dan bukannya daripada sumbangan individu (Malaysia 1980). Pemilikan ekuiti Bumiputera dalam entiti korporat pada tahun 2004 pula ialah 18.9% meningkat kepada 19.4% pada tahun 2006. Namun begitu, untuk mencapai matlamat 30% DEB masih lagi jauh (Malaysia 2008). Menurut pengerusi Gagasan Badan Ekonomi Melayu (GABEM), Tan Sri Rahim Tamby Chik menyatakan bahawa usahawan Bumiputera ketika ini masih dalam lingkungan 19 peratus penguasaan ekonomi (Syed Azwan, 2010).

Daripada aspek guna tenaga dan penyertaan Bumiputera dalam sektor perdagangan adalah rendah dan tidak setanding dengan kaum bukan Bumiputera. Sebaliknya kaum Bumiputera lebih cenderung menyertai sektor pertanian, pembuatan dan lain-lain kegiatan ekonomi tetapi tidak dalam sektor perniagaan dan keusahawanan. Kaum Bumiputera juga lebih berminat untuk menjadi pekerja sektor awam (kerajaan) berbanding sektor swasta (Malaysia 1990).

Daripada aspek pendapatan penduduk bandar dan luar bandar pula, jurang pendapatan antara penduduk bandar dan luar bandar bagi tahun 2007 adalah tinggi iaitu RM4,356 bagi penduduk bandar manakala RM2,283 bagi penduduk luar bandar. Bagi mengurangkan ketidaksamaan pendapatan antara etnik, tumpuan akan diberikan oleh kerajaan kepada pembangunan modal insan melalui peningkatan kemahiran serta penyemaian sikap dan budaya kerja yang positif. Ini akan mengukuhkan keupayaan mereka untuk meningkatkan pendapatan dan menjana kekayaan melalui perniagaan, pelaburan dan aktiviti keusahawanan (Malaysia 2008).

Jesteru itu, usahawan merupakan antara golongan sasaran yang dipertanggungjawab untuk membangun, membawa masuk dan memajukan segala keperluan negara pada masa kini dan akan datang. Untuk memulakan dan mengendalikan sesuatu perniagaan yang berjaya, seseorang usahawan perlu memiliki ciri-ciri personaliti tertentu. Namun, usaha-usaha untuk pembangunan sesebuah masyarakat perdagangan dan industri perlu bermula di peringkat seawal mungkin. Beberapa usaha telah dilakukan oleh pelbagai pihak yang menyedari betapa pentingnya menerapkan nilai-nilai keusahawanan di kalangan pelajar seterusnya dapat mengubah sikap, iaitu daripada negatif kepada positif terhadap keusahawanan, mempunyai tahap ciri-ciri keusahawanan yang tinggi serta mempunyai aspirasi yang positif terhadap keusahawanan (Zaidatol et al., 2002).

1.2 Latar Belakang Kajian

1.2.1 Perkembangan Keusahawanan di Malaysia

Keusahawanan di Malaysia bermula seawal zaman Kesultanan Melayu Melaka lagi apabila penduduk tempatan berurusan niaga dengan pedagang asing. Apabila British memerintah Tanah Melayu, mereka telah menukarkan struktur sosial dengan menjalankan pemerintahan “Pecah dan Perintah”. Dengan cara ini, kaum Melayu dilantik sebagai pentadbir dan bekerja dalam sektor pertanian, kaum Cina bekerja di lombong dan berniaga, manakala kaum India pula bekerja di sektor perladangan. Hasilnya kaum Cina lebih ke hadapan dalam soal perniagaan berbanding kaum Melayu dan kaum India.

Selepas kemerdekaan, kerajaan Malaysia mula menyedari betapa pentingnya keusahawanan kepada individu, masyarakat dan negara, dan bagaimana bidang ini boleh menyumbang kepada keamanan negara. Semenjak itu, kerajaan telah memfokuskan kepada keusahawanan sehinggalah sekarang. Dasar Ekonomi Baru (1971-1990), Dasar Pembangunan Negara (1990-2000) dan Wawasan 2020, adalah memberi sokongan terhadap pembangunan keusahawanan di Malaysia. Kerajaan tidak hanya memberi galakan terhadap pembangunan keusahawanan malah memberikan pengiktirafan kepada keusahawanan. Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi yang ditubuhkan pada 8 Mei 1995 berperanan sebagai agensi utama bagi pembangunan usahawan Bumiputera (Mohani Abdul, 2008).

Bidang keusahawanan bukan lagi menjadi suatu bidang yang asing bagi masyarakat di negara kita. Menurut laporan oleh Suruhanjaya Syarikat Malaysia, aktiviti perniagaan yang didaftarkan di pejabat pendaftaran perniagaan sepanjang tahun 2001 menunjukkan bahawa daripada 11 jenis usaha niaga, perniagaan makanan dan minuman mencatatkan statistik pendaftaran tertinggi bagi sepanjang tahun. Selain makanan dan minuman, aktiviti perniagaan yang banyak diceburi ialah peruncitan, pembinaan, tekstil dan pakaian (Malaysia, 2001).

Bilangan individu yang menyertai bidang keusahawanan juga semakin meningkat. Mengikut laporan statistik yang dikeluarkan oleh Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi (Kementerian ini telah dihapuskan dan

peranannya dibahagi-bahagi dan diserapkan oleh kementerian lain pada 2009), sepanjang tempoh tahun 1995 hingga tahun 2000 peningkatan dalam bilangan usahawan berlaku pada kadar 75.79%. Peningkatan ini disebabkan pelbagai faktor dan yang utamanya ialah kewujudan pelbagai bentuk sokongan dan bantuan yang diberikan oleh kerajaan melalui Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi. Jenis-jenis usahawan yang telah dibangunkan ialah usahawan tulen, vendor, pemasaran perabot, mentor dan francais (Zafir dan Fazilah, 2003). Namun demikian, peratusan usahawan di Malaysia agak kecil iaitu tidak melebihi 26 peratus daripada keseluruhan penduduk bekerja dalam tempoh 25 tahun. Peratusan tersebut juga didapati menunjukkan trend yang menurun daripada 25.1 peratus pada 1982 kepada 20.9 peratus pada 2008 (Jabatan Perangkaan Malaysia, 2009).

sesebuah negara. Sumbangan mereka dapat meningkatkan hasil per kapita, di mana berlaku peralihan daripada teknik yang kurang produktif ke teknik yang lebih produktif bagi setiap pekerja. Keusahawanan juga berjaya mewujudkan teknologi-teknologi baru, peluang-peluang pekerjaan, mewujudkan persekitaran yang kompetitif yang mana dapat meningkatkan taraf hidup rakyat sesebuah negara. Keusahawanan membanyakkan lagi peluang pekerjaan, menggembeleng dan menggunakan sumber-sumber untuk menyumbang ke arah meningkatkan lagi produktiviti. Keusahawanan juga membantu ke arah pengagihan pendapatan yang lebih saksama yang menjurus kepada kehidupan yang lebih selesa. Masyarakat yang mempunyai paling ramai usahawan adalah merupakan masyarakat yang terbaik. Ini adalah kerana usahawan merupakan individu yang paling dinamik, kreatif dan inovatif. Mereka sedia untuk berhadapan dengan ketidakpastian melalui kreativiti dan kesungguhan untuk

mencapai kejayaan. Semangat ini telah menyebabkan mereka melihat hari esok dengan penuh peluang dan berkeyakinan untuk merebut peluang berkenaan. Oleh itu usahawan perlu mencipta dan menceburi bidang baru bagi meningkatkan daya saing dengan memberi lebih banyak pilihan kepada masyarakat serta kesejahteraan mereka (AB. Aziz Yusof & Zakaria Yusof, 2004).

Walaupun begitu, ada juga usahawan yang menceburi bidang perniagaan kerana keadaan yang memaksa. Contohnya tidak mempunyai pekerjaan disebabkan tiada kelulusan atau memiliki kelulusan yang tidak sesuai. Maka, atas desakan hidup serta keluarga atau rakan-rakan, maka individu itu mula berniaga sama ada secara kecil-kecilan ataupun secara besar-besaran, bergantung kepada modal yang ada, kemampuan, pengalaman dan sokongan orang-orang di sekelilingnya. Dalam keadaan ekonomi Malaysia yang masih belum pulih sepenuhnya ini, terdapat ramai pekerja yang dibuang kerja dan ramai pemegang ijazah dan diploma yang masih menganggur. Pada awal tahun 2002, terdapat lebih kurang 40,000 orang siswazah yang menganggur (M.B Muda et al., 2003). Ini mendorong mereka ini menjadi seorang usahawan sebagai satu keadaan yang memaksa kerana peluang kerja makan gaji adalah terhad. Oleh yang demikian, kemajuan bidang keusahawanan dalam sesebuah negara akan dapat menghakis budaya makan gaji, menghasilkan produk atau perkhidmatan baru yang akan menerajui bidang-bidang perniagaan serta menggerakkan ekonomi negara (Nor Aishah dan Yap, 2002).

1.2.3 Pembudayaan Keusahawanan di Dalam Sistem Pendidikan di Malaysia

Budaya keusahawanan di negara kita telah disemai seawal sekolah rendah lagi oleh Kementerian Pendidikan Malaysia dengan memperkenalkan unsur-unsur keusahawanan dalam mata pelajaran matematik (Zaidatol et al., 2002). Unsur keusahawanan diperkenalkan secara formal ke peringkat sekolah rendah apabila mata pelajaran Kemahiran Hidup Sekolah Rendah dilaksanakan pada seisi persekolahan 1993/1994 kepada murid-murid tahun 4 dan tahun 5 (Kementerian Pendidikan Malaysia, 1995). Ini bertepatan dengan kepercayaan bahawa usahawan boleh dilahirkan oleh pendidikan (Humam, 1992). Menurut Menteri Perdagangan Dalam Negeri, Koperasi dan Kepenggunaan, Dato' Sri Ismail Sabri Yaakob, sekolah digalakkan memupuk budaya keusahawanan kepada pelajar dengan memberi pendedahan teknik perniagaan termasuk pengurusan kewangan, kaedah pemasaran, pembangunan produk dan usahasama rakan kongsi dalam memastikan keuntungan sesuatu perniagaan (Minarni, 2011).

Pembudayaan keusahawanan terus diterapkan di sekolah menengah rendah melalui mata pelajaran Kemahiran Hidup Bersepadu bermula tahun 1991. Usaha membudayakan keusahawanan diteruskan di peringkat sekolah menengah atas apabila pelajar diberi peluang memilih untuk mengikuti pendidikan keusahawanan melalui mata pelajaran elektif vokasional dan teknologi (Zaidatol et al., 2002). Sextor dan Kasarda (1992) menyatakan bahawa pelajar-pelajar perlukan konsep yang berkaitan dengan keusahawanan serta penerapan ilmu pengetahuan perniagaan serta merentasi bidang-bidang lain dalam usia muda.

Dalam Program Pembudayaan Keusahawanan melalui kurikulum sekolah, sebagai langkah permulaan bagi melahirkan masyarakat yang cenderung ke arah keusahawanan, pendidikan perdagangan dan keusahawanan telah dijadikan satu komponen teras mata pelajaran Kemahiran Hidup Bersepadu (KHB) dalam Kurikulum Baru Sekolah Menengah (KBSM) pada tahun 1989. Mata pelajaran KHB juga selaras dengan pendapat Meyer (1992) bahawa pendidikan keusahawanan seharusnya memberi peluang kepada semua pelajar kerana bakal usahawan boleh wujud dari semua disiplin pengajian komponen perdagangan dan keusahawanan. Mata pelajaran ini membekalkan pengetahuan dan kemahiran asas perniagaan dan keusahawanan yang menekankan kepada amalan perniagaan kepada pelajar. Pelajar juga dibekalkan dengan pengetahuan dan kemahiran mengenai konsumerisme. Kewujudan komponen ini bertujuan untuk membolehkan pelajar meluaskan pemahaman dan mengamalkan prinsip asas perniagaan dan keusahawanan supaya pelajar boleh bertindak sebagai seorang pengguna dan pengeluar sejajar dengan nilai dan etika perniagaan (Kementerian Pendidikan Malaysia, 1989).

Mempelajari bidang keusahawanan bukan sahaja untuk mengetahui komponen-komponen penting seperti pemasaran, perakaunan, pengurusan dan pengeluaran, tetapi juga untuk menggunakan atau melaksanakannya sebagai satu pilihan kerjaya yang berdaya maju (Gasse 1985; Zaidatol & Habibah 1998). Pendidikan keusahawanan juga bertujuan untuk meningkatkan kesedaran terhadap keusahawanan sebagai kerjaya dan memahami segala proses yang terlibat dalam memulakan dan mengurus sesuatu perniagaan baru (Hills, 1988; Donckels, 1991).

Jesteru, pengenalan mata pelajaran Kemahiran Hidup dalam KBSM merupakan satu langkah yang betul ke arah meningkatkan kemahiran praktis dan penanaman semangat keusahawanan dan daya cipta di kalangan pelajar. Seperti yang dinyatakan oleh Mohd. Amir Sharifuddin (1984a) "...kita harus memaksimumkan peluang anak-anak kita mengenali dunia perdagangan. Dengan itu, kita harap pengeluaran *job hunter* adalah pada tahap minimum, kita perlukan *job creator*". Berdasarkan pertimbangan bahawa kejayaan mereka yang terlibat dalam sesuatu usaha perdagangan sebenarnya tidak bergantung kepada pengetahuan tentang unsur-unsur perdagangan semata-mata, tetapi juga kepada penghayatan nilai-nilai dan amalan sifat-sifat usahawan yang positif.

Selain itu, kedua-dua bidang perdagangan dan keusahawanan dijadikan komponen yang penting dalam sukatan pelajaran perdagangan iaitu mata pelajaran elektif kumpulan II KBSM sejak tahun 1992. Objektif memperkenalkan unsur keusahawanan dalam mata pelajaran ini ialah membolehkan pelajar menganalisis profil seseorang usahawan bagi tujuan mengenal pasti nilai-nilai dan sikap-sikap keusahawanan yang baik dan boleh dihayati (Kementerian Pendidikan Malaysia 1992).

Pelbagai program telah dibentuk dalam menjayakan program keusahawanan di sekolah melalui kegiatan ko-kurikulum. Untuk membentuk semangat dan membolehkan pelajar memahami proses keusahawanan, kaedah yang berkesan ialah kaedah yang dapat menggambarkan realiti keusahawanan (Finley, 1990). Pelaksanaan program pembudayaan ini dapat mendedahkan para pelajar di semua peringkat pengajian mengenai keusahawanan dengan harapan akan menjana minat

mereka untuk menjadikan keusahawanan sebagai satu kerjaya pilihan kelak (Ura Pin et al., 2010). Antara program yang telah dilaksanakan adalah seperti Program Usahawan Muda (PUM) dan koperasi sekolah.

1.2.3.1 Program Usahawan Muda (PUM)

Program pembudayaan keusahawanan telah dilaksanakan kepada pelajar-pelajar di sekolah menengah melalui Program Usahawan Muda (PUM) dan pelajar institusi pengajian tinggi melalui Program Keusahawanan Siswa sejak tahun 1980 lagi (Ura Pin et al., 2010). Program Usahawan Muda (PUM) merupakan satu pendekatan pembudayaan keusahawanan pelajar sekolah menengah. Ianya mula diperkenalkan pada tahun 1989 dengan penglibatan dua buah sekolah iaitu Sekolah Menengah Petaling dan Sekolah Menengah Vokasional Kuala Lumpur. Pada ketika itu, program dikendalikan oleh Unit Penyelarasan Pelaksanaan, Jabatan Perdana Menteri. Kemudian program ini dipindahkan kepada Kementerian Perusahaan Awam mulai tahun 1990. Pada tahun 1995 Kementerian Perusahaan Awam telah diperluaskan skop tugasnya dan ditukarkan namanya kepada Kementerian Pembangunan Usahawanan dan kemudiannya kepada Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi.

Selaras dengan itu, Program usahawan Muda telah diletakkan di bawah Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi. Pada 9 April 2009, Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi telah dibubarkan, dan program ini dipindahkan dibawah tanggungjawab Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan

Industri (MITI). Objektif pelaksanaan program Program Usahawan Muda (PUM) ini ialah:

- Memupuk dan membentuk budaya keusahawanan di kalangan pelajar sekolah.
- Meningkatkan kemahiran dan pengetahuan untuk memula dan melaksanakan perniagaan dengan berkesan.
- Menyediakan peluang pembelajaran keusahawanan melalui pengalaman.
- Menjadikan keusahawanan sebagai satu kerjaya yang menarik.
- Melahirkan usahawan yang berdaya tahan, berdaya saing dan berdaya maju.

Program Usahawan Muda (PUM) memberikan pendedahan dan pengalaman kepada pelajar sekolah menengah mengenai penubuhan sistem operasi dan pembubaran syarikat berdasarkan model koperasi. Pelajar akan terlibat dalam program latihan “hands-on” selama sembilan bulan di sekolah masing-masing. Pada penghujung latihan tersebut, pelajar akan membentangkan akaun untung rugi hujung tahun syarikat berkenaan. Sejumlah 13,372 pelajar dari 682 buah sekolah menyertai Program Usahawan Muda (PUM) (Sila rujuk jadual 1.1). Selain program “hands-on” penubuhan dan pembubaran syarikat, Program Usahawan Muda (PUM) ini juga meliputi Simposium Keusahawanan, Konvensyen PUM Negeri, Konvensyen PUM Nasional dan Kem Keusahawanan (Institut Keusahawanan Negara, 2011).

Jadual 1.1
Bilangan Sekolah dan Kiosk PUM Sehingga April 2010

Bil	Negeri	Bil. Sekolah	Kiosk
1	Perlis	27	20
2	Kedah	45	22
3	Pulau Pinang	45	26
4	Perak	52	29
5	Selangor	51	51
6	Negeri Sembilan	56	44
7	Melaka	31	25
8	Johor	70	6
9	Pahang	60	21
10	Terengganu	56	4
11	Kelantan	37	24
12	Sabah	45	29
13	Sarawak	57	29
14	Kuala Lumpur dan Putrajaya	8	-
15	MARA	42	35
Jumlah		682	367

Program ini dibentuk berasaskan penyelidikan dan pengalaman bahawa keusahawanan ini boleh dibangunkan melalui pendidikan dan latihan. Program ini dijangka dapat membantu negara dalam meningkatkan kuantiti dan kualiti keusahawanan (Kementerian Pembangunan Usahawan 1997). Program keusahawanan remaja berfokus kepada kegiatan perniagaan melalui syarikat-syarikat yang pelajar tubuhkan sendiri di sekolah. Kandungan terpenting program keusahawanan ini ialah tentang ilmu serta amalan mengenai kitaran sesebuah syarikat yang bermula daripada penubuhan, pendaftaran, pengurusan, proses menjalankan perniagaan sehinggalah kepada pembubaran syarikat (Kementerian Pendidikan Malaysia, 1995).

1.2.3.2 Koperasi Sekolah

Berasaskan Laporan Jawatankuasa Kabinet 1979 dan Falsafah Pendidikan Negara, menunjukkan kegiatan luar bilik darjah atau ko-kurikulum akan dapat memimpin seluruh warga sekolah ke arah memakmurkan Malaysia. Bagi memantapkan pengetahuan dan pengalaman di kalangan para pelajar, Kementerian Pelajaran Malaysia telah memperkenalkan pelbagai kegiatan ko-kurikulum dengan harapan sebahagian besar fungsi pendidikan atau pengetahuan yang dipelajari dapat diterjemahkan ke dalam aktiviti ko-kurikulum yang dijalankan.

Koperasi merupakan salah satu daripada kegiatan ko-kurikulum di dalam sekolah menengah. Koperasi sekolah merupakan sebuah badan berkanun yang didaftarkan mengikut Undang-undang Malaysia, Akta 502 dan Akta Koperasi 1993 di bawah Jabatan Pembangunan Koperasi (sekarang dikenali sebagai Suruhanjaya Koperasi Malaysia). Bagi memastikan pelajar sekolah dapat mengikuti dan melibatkan diri dalam koperasi maka di bawah Seksyen 26, Akta koperasi 1993 membenarkan pelajar yang berumur melebihi 12 tahun menjadi anggota koperasi (Ahmad Marzuki, 2004).

Koperasi sekolah adalah kegiatan ko-kurikulum yang menarik di sekolah kerana ia bercorak perniagaan dan perdagangan. Menurut Menteri Pelajaran Malaysia, Tan Sri Muhyiddin Yassin iaitu sehingga kini terdapat sebanyak 2,090 sekolah daripada 2,190 sekolah menengah seluruh negara telah menubuhkan koperasi sekolah. Pendidikan dan latihan menerusi kegiatan koperasi sekolah banyak membantu pelajar mendalami ilmu dan kemahiran tentang selok-belok perniagaan sejak di bangku

sekolah lagi dan seterusnya membentuk sahsiah diri secara positif (Berita Harian, 2010). Pendedahan secara praktikal itu bukan sahaja memberikan pelajar peluang mengusahakan perniagaan mereka sendiri, tetapi memberi kefahaman asas ekonomi dan kepenggunaan (Minarni, 2011).

Berdasarkan aktiviti-aktiviti yang dijalankan di koperasi sekolah, para pelajar dapat memahami kegiatan dan konsep koperasi dengan mendalam di samping mengetahui selok belok pengurusan, pentadbiran, kewangan, perniagaan dan disiplin serta semua aspek asas yang berhubung dengan koperasi (Zaharani, 1989 dalam Mazlan, 1997). Pelajar yang berkecimpung dalam koperasi juga akan terlibat secara langsung dalam aktiviti harian seperti mempraktik sendiri bagaimana urusniaga seperti jual beli, mengambil pesanan barang, menyediakan akaun dan mengawal stok (Fatimah, 1993 dalam Mazlan, 1997).

Kajian yang dijalankan oleh Mazlan (1997) menunjukkan terdapat hubungan yang positif yang signifikan di antara koperasi sekolah dengan pemupukan keusahawanan. Kewujudan koperasi sekolah bukan sahaja dapat mewujudkan kefahaman tentang asas berkoperasi malah dapat memupuk sikap keusahawanan di kalangan pelajar melalui aktiviti-aktiviti yang dijalankan. Oleh yang demikian, peranan koperasi yang sudah lama wujud di setiap sekolah perlu dikembangkan supaya tidak menjadi penjana pendapatan kepada sekolah sahaja, sebaliknya berfungsi sebagai institusi pendidikan keusahawanan (Minarni, 2011).

1.2.4 *Federal Land Development Authority (FELDA)*

1.2.4.1 Sejarah Perkembangan Felda di Malaysia

Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan (LKTP) atau dalam bahasa Inggeris, *Federal Land Development Authority* (FELDA) adalah merupakan satu agensi kerajaan Malaysia yang menangani penempatan semula penduduk luar bandar yang miskin ke kawasan-kawasan baru yang dibangunkan agar meningkatkan taraf ekonomi mereka. Agensi ini menumpukan kepada pembukaan ladang-ladang pekebun kecil untuk tanaman kontang. Skim-skim Felda hanya dikhaskan untuk orang-orang Melayu yang membentuk sebilangan besar penduduk Malaysia. Sehingga tahun 2000, Felda mengusaha tanah sebanyak 9,000 kilometer persegi, kebanyakannya ladang kelapa sawit. Sejak ditubuhkan pada Julai 1956, Felda berjaya menempatkan kira-kira 114,897 buah keluarga di 304 buah tanah rancangan di seluruh negara. Sejak itu, dianggarkan lebih 700,000 orang generasi kedua Felda telah dilahirkan. Daripada jumlah ini, menurut Presiden Gabungan Wawasan Generasi Felda (GWGF), sebahagian besar telah berjaya melanjutkan pelajaran ke Institusi Pengajian Tinggi (IPT) dan berjaya dalam bidang masing-masing. Malah, terdapat lebih 6,000 orang generasi ketiga dan keempat Felda kini sedang menuntut di IPT tempatan dan luar negara. Hal ini membuktikan keberkesanan program Felda yang diperkenalkan sejak 45 tahun lalu dalam mengatasi masalah kemiskinan luar bandar (Felda 1999).

Gugusan Jengka merupakan gugusan Felda terbesar di Malaysia yang terletak di negeri Pahang. Gugusan Jengka juga dikenali sebagai “Segitiga Jengka” kerana kedudukannya meliputi tiga daerah iaitu Maran, Temerloh dan Jerantut. Dengan

adanya tanah rancangan ini, maka muncul sebuah bandar baru dikuasai oleh masyarakat Melayu seratus peratus iaitu Bandar Jengka. Dalam daerah Maran, tanah rancangan Felda adalah terdiri daripada tanah rancangan Jengka 1, Jengka 2, Jengka 4, Jengka 5, Jengka 6, Jengka 7, Jengka 8, Jengka 9, Jengka 10, Jengka 11, Jengka 13, Jengka 14, Jengka 15, Jengka 16, Jengka 17, Jengka 18, Jengka 19, Jengka 20, Jengka 21, Jengka 22, Jengka 23, Jengka 24, Jengka 25, Felda Kampung Awah, Felda Ulu Jempol, Felda Sungai Nerek, Felda Bukit Tajau dan Felda New Zealand dengan 14,956 orang peneroka (Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan, 2010).

1.2.4.2 Peranan Felda Dalam Pembangunan Usahawan

Peranan Felda dalam pembangunan usahawan di negara kita tidak dapat dinafikan.

Felda menyediakan Skim Insentif Usahawan Felda (SIUF) dengan dana RM100 juta setahun bagi menggalakkan warga Felda menyertai aktiviti keusahawanan. Melalui insentif ini, seramai 36 daripada 179 usahawan berjaya dilahirkan membabitkan sektor pertanian, penternakan, akuakultur dan bidang-bidang lain. (Zunaidah Zainon, 2010).

Program pembangunan usahawan yang dikendalikan oleh Felda adalah bertujuan untuk menggalakkan penglibatan warga peneroka dalam aktiviti *non-farm* sebagai sumber pendapatan sampingan bagi meningkatkan pendapatan dan taraf hidup mereka serta mengelak pergantungan sepenuhnya kepada hasil kebun. Menurut Abidin Abdul Rahman, Timbalan Pengarah Besar (Pembangunan Komoditi) Felda, purata pendapatan usahawan Felda yang dicatatkan sehingga Februari 2010 ialah

RM2,046 sebulan. Keseluruhan pendapatan pada tahun 2009 pula mencatatkan RM911 juta (Zuraidah Mohamed, 2010). Program pembagunan usahawan Felda terdiri daripada Program Satu Wilayah Satu Industri atau SAWARI, Industri Asas Tani, *Edible Garden*, Tunas Mekar, Perniagaan, Perkhidmatan dan Pengurusan dan Infrastruktur dan Dana.

Program Satu Wilayah Satu Industri (SAWARI)

SAWARI dilancarkan pada tahun 2003 dengan memberi tumpuan kepada dua industri utama iaitu industri makanan dan kraf. Tumpuan utama pembangunan industri makanan ialah produk makanan diproses di bawah jenama F Best Food, sementara industri kraf di bawah jenama F Best Craft termasuk tekstil dan sebagainya dibangunkan di bawah jenama Modern Malaysia.

Matlamat program SAWARI ialah untuk mempelbagaikan aktiviti pengeluaran yang menghasilkan pendapatan, menggalakkan pembangunan ekonomi warga peneroka, menghidupkan identiti dan budaya tempatan melalui produk yang boleh dipasarkan dan meningkatkan kualiti dan reka bentuk produk yang akan memenuhi permintaan pasaran.

Industri Asas Tani

Industri Asas Tani menumpukan kepada tiga bidang utama iaitu ternakan, tanaman dan akuakultur. Ternakan terdiri daripada penternakan lembu dan kambing mengikut “*Good Animal Husbandary Practice (GAHP)*” manakala tanaman terdiri daripada pelaksanaan Program Satu Tanaman Satu Wilayah. Akuakultur pula terdiri daripada pemuliharaan ternakan ikan air tawar dan memperkenalkan penggunaan teknologi baru.

Edible Garden Felda (EGF)

Projek *Edible Garden* bertujuan untuk menggalakkan peneroka menanam sayur-sayuran di kawasan rumah. Selain daripada menjadikannya sumber makanan dan mengurangkan perbelanjaan, juga boleh menjadi sumber pendapatan tambahan kepada warga peneroka. Matlamat projek *Edible Garden Felda* ialah menjadikan Felda sebagai pengeluar makanan di peringkat global melalui pengeluaran hasil pertanian yang berkualiti dan terancang, meningkatkan pengeluaran sayur-sayuran melalui pengeluaran secara komersil dan pemasaran secara sistematik serta mewujudkan pemandangan kawasan perumahan dan kampung yang ceria dan menarik dengan konsep landskap yang mendatangkan hasil kepada penduduknya.

Konsep *Edible Garden Felda* adalah tanaman mengandungi tanaman yang boleh dimakan, tanaman jangka pendek dan memberi pulangan segera (satu hingga enam bulan), berfungsi sebagai “kebun dapur”, menjadi landskap menarik yang menggabungkan pelbagai pokok herba, sayuran dan buah-buahan dengan

penggabungan pelbagai warna daun, buah dan ketinggian yang berbeza serta menghasilkan kombinasi reka bentuk taman yang indah. Program ini juga dilaksanakan dengan kerjasama Lembaga Pemasaran Pertanian Persekutuan atau FAMA bagi menjamin pemasaran hasil pertanian pada harga yang kompetitif (Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan, 2010).

Latihan Usahawan Siswazah – Tunas Mekar Felda

Program Tunas Mekar telah dilaksanakan Felda pada tahun 2006 dan telah berjaya membimbing 46 orang siswazah di kalangan anak-anak peneroka untuk menjadi usahawan. Di antara bidang keusahawanan yang telah dijalankan adalah tanaman komersial seperti cili dan serai, cendawan tiram, perkhidmatan *cybercafe*, restoran, akuakultur, jahitan dan butik dan *spa*. Objektif program Tunas Mekar adalah mewujudkan usahawan di kalangan siswazah yang terdiri daripada anak-anak peneroka, menaik taraf dan mengimarahkan aktiviti ekonomi di tanah rancangan dan menggalakkan generasi kedua Felda untuk menetap di tanah rancangan (Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan, 2010).

Perniagaan, Perkhidmatan dan Lain-Lain Perusahaan

Perniagaan, perkhidmatan dan lain-lain perusahaan dilaksanakan untuk mewujudkan usahawan-usahawan baru serta mempertingkatkan tahap pengetahuan, kemahiran serta keupayaan pengurusan usahawan peneroka melalui latihan keusahawanan,

bimbingan dan khidmat nasihat. Dalam aspek latihan keusahawanan adalah memberi khidmat latihan kesedaran, pengetahuan dan panduan kepada bakal usahawan serta meningkatkan tahap keusahawanan dan pengurusan kepada usahawan sedia ada melalui kursus-kursus berikut:

- Latihan Pengurusan Perniagaan
- Latihan Pengurusan Kewangan
- Latihan Pemasaran
- Latihan Pembangunan Produk
- Latihan Kemahiran (kraf buluh)
- Latihan Perniagaan (*spa aromaterapi, bakery* dan lain-lain)

Infrastruktur dan Dana

Antara kemudahan infrastruktur dan dana yang disediakan kepada usahawan Felda adalah Skim Insentif Usahawan Felda (SIUF), Pusat Industri Ringan Felda (PIRF) dan Pusat Pembungkusan Makanan Setempat (PPMS).

Skim Insentif Usahawan Felda (SIUF) mula diwujudkan pada tahun 2002 dengan tabung pusingan RM50 juta. Pada tahun 2006, dana ini telah ditambah RM50 juta lagi menjadikan keseluruhannya RM100 juta. Matlamat skim ini adalah menggalakkan warga peneroka menjalankan aktiviti ekonomi bagi menambah pendapatan keluarga. Matlamat seterusnya adalah untuk melahirkan pengusaha baru dan membantu pengusaha sedia ada menjadi usahawan yang berdaya maju seterusnya merangsang pertumbuhan ekonomi di tanah rancangan.

Pusat Industri Ringan Felda (PIRF) dibina bagi membantu dan memberi peluang kepada pengusaha-pengusaha kecil makanan dengan penyediaan premis perniagaan yang memenuhi persijilan halal dan *Good Manufacturing Practice* (GMP). Usaha ini akan menggalakkan lagi usaha untuk mempelbagaikan kegiatan ekonomi bagi meningkatkan pendapatan warga Felda. Matlamat Pusat Industri Ringan Felda (PIRF) diwujudkan adalah seperti berikut:

- Mewujudkan pusat kegiatan kecil dan sederhana yang tersusun dan disediakan dengan infrastruktur serta keperluan asas termasuk bekalan air, elektrik dan jalan.
- Kelompok pengusaha makanan berpotensi serta bakal pengusaha dan menggiatkan perusahaan mereka secara lebih sempurna dengan program bimbingan yang lengkap.
- Melahirkan usahawan baru serta mewujudkan peluang pekerjaan kepada penduduk rancangan sekitar ekoran kewujudan pelbagai aktiviti perusahaan.

Pusat Pembungkusan Makanan Setempat (PPMS) telah dibina pada tahun 2004 dengan matlamat utamanya adalah menaik taraf kualiti pembungkusan dan penglabelan produk makanan terpilih pengusaha kecil makanan Felda bagi menembusi pasaran dalam negara seperti di jual di pasaraya, pasaraya besar dan seterusnya pasaran luar negara iaitu untuk di eksport (Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan, 2010).

Choo dan Wong (2006) mengenal pasti bahawa terdapat halangan yang dihadapi seseorang untuk memulakan perniagaan iaitu kekurangan modal, kekurangan kemahiran, kos-kos yang akan dihadapi dan kurangnya keyakinan diri. Oleh yang

demikian, peranan Felda dalam pembangunan usahawan juga secara tidak langsung akan memberi galakan kepada pelajar khususnya pelajar daripada generasi kedua dan ketiga Felda menceburkan diri dalam bidang keusahawanan ekoran daripada pelbagai insentif, galakan dan latihan yang disediakan oleh pihak Felda. Pelbagai insentif, galakan dan latihan ini diharap akan meningkatkan lagi aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda dan dalam masa yang sama ciri-ciri keusahawanan yang ada dalam diri pelajar dapat seiring dengan aspirasi keusahawanan para pelajar seterusnya dapat diterjemahkan ke dalam dunia keusahawanan yang sebenar setelah mereka tamat pengajian kelak.

Selaras dengan matlamat negara kita yang sedang menuju ke arah negara perindustrian dan negara maju menjelang 2020, Malaysia memerlukan sumbangan para usahawan. Usaha gigih dan peranan para usahawan pada masa lalu banyak membawa kemajuan kepada masyarakat dan negara. Oleh itu, pembudayaan keusahawanan melalui kurikulum dan ko-kurikulum sekolah dengan memberi pendedahan terhadap dunia keusahawanan kepada para pelajar dianggap penting dalam rancangan pembangunan usahawan di Malaysia.

Para pelajar adalah aset yang penting bagi sesebuah negara dan merupakan barisan pelapis yang akan menjadi tulang belakang kepada pembangunan dan kemajuan negara pada masa hadapan. Generasi muda Malaysia yang berorientasikan keusahawanan akan dapat membangunkan ekonomi dan menerajui bidang-bidang perniagaan serta menggerakkan ekonomi Malaysia ke arah kemajuan seterusnya mencapai wawasan 2020.

1.3 Penyataan Masalah

Meyer (1992) menegaskan peranan pendidikan keusahawanan ialah menyediakan pelajar-pelajar ke arah kerjaya keusahawanan dan proses pembangunan diri pelajar harus ditekankan. Zolkifli Alib (1996) juga mendapati pelajar yang mengambil matapelajaran perdagangan mempunyai keinginan yang tinggi terhadap bidang keusahawanan. Namun, kajian menunjukkan sistem pendidikan negara kita kurang menekankan sikap dan semangat keusahawanan di kalangan pelajar (Norwawi 1988 dalam Chek, 2002). Kurikulum pendidikan keusahawanan yang digubal haruslah lebih menekankan aspek pembangunan nilai intrinsik manusia berbanding dengan aspek teknikal pengurusan (Zakaria, 1995 dalam Muzlifah, 2004).

persekitaran mempengaruhi aspirasi keusahawanan seseorang. Faktor persekitaran ini terdiri daripada kaum keluarga, rakan-rakan dan orang sekeliling. Pendapat ini disokong oleh Agarwala (2008) yang mendapati keputusan memilih sesuatu kerjaya bagi pelajar MBA di India adalah dipengaruhi oleh bapa, ibu dan rakan-rakan di sekeliling mereka.

Minarni (2011) pula menegaskan untuk menjadi seorang usahawan, seseorang individu itu perlu tahu ciri usahawan yang efektif dan efisien sebelum menceburi bidang perniagaan dan keusahawanan. Ciri keusahawanan dan ilmu keusahawanan amat penting dipupuk dalam diri pelajar kerana ia pendekatan asas dalam menjayakan hasrat kerajaan melonjakkan ekonomi negara pada masa depan. Selaras dengan sasaran menjadikan rakyat negara ini berpendapatan tinggi pada masa depan, ilmu

keusahawanan adalah aspek penting yang perlu dipupuk kepada generasi muda sejak dari bangku sekolah lagi. Namun, kajian oleh Sharifah Kamaliah (1996) dan Zaidatul et al., (2002) mendapati ciri-ciri keusahawanan pelajar sekolah adalah sederhana.

Jesteru, kajian ini dilaksanakan dalam kalangan pelajar terdiri daripada warga Felda di daerah Maran bagi melihat sejauh manakah pendidikan keusahawanan melalui mata pelajaran teknik dan vokasional di sekolah yang telah dilaksanakan sekian lama ini memberi kesan terhadap ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan mereka. Kajian juga untuk melihat sejauhmanakah hubungan di antara aspirasi keusahawanan pelajar-pelajar sekolah dengan ciri-ciri keusahawanan pelajar-pelajar. Dapatan daripada soal selidik yang dibuat diharap dapat memberi gambaran sebenar terhadap fenomena yang dikaji dan seterusnya membantu pihak-pihak yang berkaitan untuk merangka dan melaksanakan tindakan-tindakan susulan yang sewajarnya agar muncul lebih ramai lagi usahawan-usahawan di negara kita dan secara tidak langsung akan dapat merapatkan lagi jurang pendapatan antara kaum.

1.4 Matlamat Kajian

Kajian ini dijalankan untuk mengenal pasti ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan pelajar generasi Felda di daerah Maran. Selain itu, kajian ini juga untuk mengenal pasti perbezaan antara faktor-faktor demografi dengan ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan pelajar. Dalam masa yang sama, kajian ini untuk menentukan hubungan di antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi

keusahawanan pelajar disamping menentukan hubungan faktor demografi dan ciri-ciri keusahawanan terhadap aspirasi keusahawanan pelajar.

1.5 Objektif Kajian

1.5.1 Objektif Umum

Secara umumnya, kajian ini adalah untuk meninjau sama ada terdapat hubungan di antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi keusahawanan pelajar generasi Felda di daerah Maran.

1.5.2 Objektif Khusus

Bagi mencapai matlamat kajian yang telah ditetapkan, beberapa objektif khusus telah dibentuk iaitu:

- i. Menenal pasti ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.
- ii. Menenal pasti perbezaan antara faktor demografi dengan ciri-ciri keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.
- iii. Menenal pasti perbezaan antara faktor demografi dengan aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.
- iv. Menentukan hubungan di antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.

- v. Menentukan hubungan faktor demografi dan ciri-ciri keusahawanan terhadap aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.

1.6 Persoalan Kajian

Hasil daripada kajian ini dapat digunakan untuk menjawab soalan-soalan berikut:

1. Apakah ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.
2. Adakah wujud perbezaan yang signifikan di antara ciri-ciri keusahawanan mengikut faktor-faktor demografi iaitu jantina, aliran pengajian pelajar, mata pelajaran elektif perdagangan, pekerjaan bapa/ penjaga, pendapatan keluarga, wang saku dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan.
3. Adakah wujud perbezaan yang signifikan di antara aspirasi keusahawanan mengikut faktor-faktor demografi iaitu jantina, aliran pengajian pelajar, mata pelajaran elektif perdagangan, pekerjaan bapa/ penjaga, pendapatan keluarga, wang saku dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan.
4. Adakah wujud hubungan di antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.
5. Adakah terdapat hubungan faktor demografi dan ciri-ciri keusahawanan terhadap aspirasi keusahawanan pelajar generasi Felda.

1.7 Hipotesis Kajian

Hasil daripada pernyataan masalah dan objektif kajian, hipotesis nul umum kajian ini adalah seperti berikut:

H_o : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan dengan faktor-faktor demografi iaitu iaitu jantina, aliran pengajian pelajar, mata pelajaran elektif perdagangan, pekerjaan bapa/ penjaga, pendapatan keluarga, wang saku dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan.

H_o : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan dengan faktor-faktor demografi iaitu jantina, aliran pengajian pelajar, mata pelajaran elektif perdagangan, pekerjaan bapa/ penjaga, pendapatan keluarga, wang saku dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan.

H_o : Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.

H_o : Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara faktor-faktor demografi dan ciri-ciri keusahawanan terhadap aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.

Hipotesis nul khusus kajian pula adalah seperti berikut:

H_{o1} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan antara pelajar lelaki dan perempuan.

H_{o2} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan antara pelajar aliran sains dan sastera.

H_{o3} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan antara pelajar yang mengambil mata pelajaran elektif perdagangan dengan pelajar yang tidak mengambil mata pelajaran elektif perdagangan.

H_{o4} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan antara pelajar yang mempunyai bapa/penjaga berlainan kerja.

H_{o5} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan antara pelajar berdasarkan pendapatan keluarga.

H_{o6} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan dengan wang saku pelajar.

H_{o7} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam ciri-ciri keusahawanan dengan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan.

H_{o8} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan antara pelajar lelaki dan perempuan.

H_{o9} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan antara pelajar aliran sains dan sastera.

H_{o10} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan antara pelajar yang mengambil mata

pelajaran elektif perdagangan dengan pelajar yang tidak mengambil mata pelajaran elektif perdagangan.

H_{011} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan antara pelajar yang mempunyai bapa/penjaga berlainan kerja.

H_{012} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan antara pelajar berdasarkan pendapatan keluarga.

H_{013} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan dengan wang saku pelajar.

H_{014} : Tidak terdapat apa-apa perbezaan yang signifikan dalam aspirasi keusahawanan dengan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan.

H_{015} : Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara ciri-ciri keusahawanan dengan aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.

H_{016} : Tidak terdapat hubungan yang signifikan antara faktor-faktor demografi dan ciri-ciri keusahawanan terhadap aspirasi keusahawanan di kalangan pelajar generasi Felda.

1.8 Kerangka Konseptual Kajian

Pendidikan keusahawanan yang berkesan di sekolah boleh memastikan dan membentuk kanak-kanak yang mempunyai potensi atau ciri-ciri keusahawanan untuk menjadi usahawan (Nor Aishah, 2000). Maka Kementerian Pelajaran Malaysia cuba untuk menerapkan elemen keusahawanan di kalangan pelajar menerusi kurikulum pendidikan Teknik dan Vokasional yang ditawarkan di sekolah-sekolah menengah di Malaysia. Kajian Nor Aishah (2000) di mana kewujudan elemen-elemen keusahawanan lebih banyak bertumpu pada isi kandungan buku teks Perdagangan dan Ekonomi Asas berbanding buku teks Prinsip Akaun. Walaubagaimanapun, elemen-elemen keusahawanan lebih dinyatakan secara tidak langsung dalam buku teks Ekonomi Asas berbanding buku teks Perdagangan.

Terdapat banyak ciri-ciri psikologikal yang telah dibincangkan di dalam ulasan karya keusahawanan, antaranya ialah keperluan pencapaian (*need for achievement*), lokus kawalan (*locus of control*), kecenderungan mengambil risiko (*propensity to take risk*), toleransi ketaksaan (*tolerance of ambiguity*), keyakinan diri (*self-confidence*) dan inovatif (Bygrave, 1989; Robinson et al., 1991; Ho dan Koh, 1992). Lachman (1980) sebagai contoh mencadangkan individu yang memiliki ciri-ciri yang sama seperti usahawan akan mempunyai potensi yang tinggi untuk melaksanakan tindakan keusahawanan berbanding dengan mereka yang tidak memiliki ciri-ciri itu. Kajian oleh Mitton (1989) juga menjelaskan usahawan sebagai seseorang yang memiliki ciri-ciri psikologikal tertentu seperti komitmen yang sepenuhnya, keperluan kepada kawalan penuh, berpandangan utilitarian terhadap apa yang benar dan suka kepada cabaran dan ketidakpastian.

Kajian oleh Entrialgo et al. (2000), lokus kawalan, keperluan kepada pencapaian dan toleransi ketaksaan (*tolerance of ambiguity*) adalah merupakan kecenderungan seseorang itu ke arah menjadi usahawan. Manakala kajian oleh Stewart et al. (1998), keperluan kepada pencapaian, kesanggupan mengambil risiko dan inovasi digunakan untuk mengenal pasti 'usahawan' di kalangan pengurus korporat dan pemilik perniagaan kecil.

Sabri (1995) mengkatogerikan usahawan-usahawan yang berjaya pada hari ini kepada dua kumpulan. Pertama ialah mereka yang dilahirkan dengan bakat semulajadi hasil pendedahan awal dan juga latar belakang keluarga. Katogeri kedua ialah mereka yang menjalankan latihan, mengikuti kursus-kursus keusahawanan dan menjalani latihan yang bertubi-tubi sehingga boleh mencetuskan minat yang mendalam.

Seseorang usahawan muncul bukan kerana memiliki ciri-ciri personaliti semulajadi ataupun dilahirkan, tetapi kerana pelbagai faktor lain dan boleh dilatih (Zaidatol dan Habibah, 1998).

Kajian Bannock dan Stanworth (1990) mendapati latar belakang keluarga berupaya mempengaruhi pelajar. Umpamanya, jika ibu bapa pelajar terlibat dalam perniagaan, pelajar juga akan terdorong kepada bidang perniagaan. Ini jelas apabila dapatan kajian mereka menunjukkan bahawa tahap pencapaian golongan pelajar yang berlatar belakangkan keluarga usahawan dalam ujian berkaitan keusahawanan, sama ada dari segi pencapaian kognitif, afektif dan kompetensinya adalah lebih baik berbanding pelajar yang tidak mempunyai latar belakang keusahawanan. Di samping itu juga, menurut Hisrich (2000), kerjaya keusahawanan dipengaruhi oleh latar belakang pekerjaan ibu bapa seseorang usahawan dan keluarga memainkan peranan

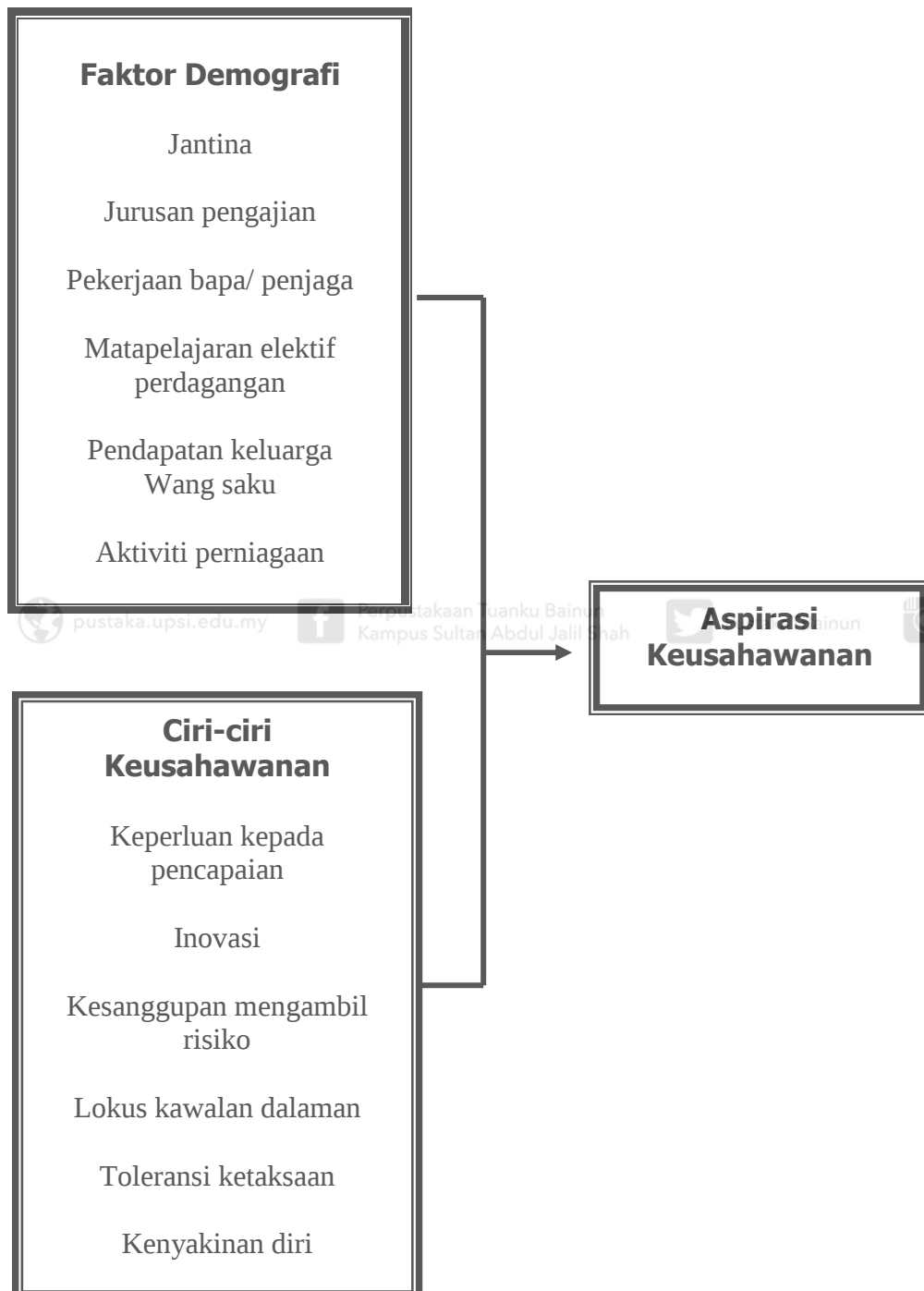
dalam menggalakkan kredibiliti keusahawanan sebagai satu kerjaya. Ini disokong oleh Nor Aishah (2002) yang mendapati wujudnya perkaitan yang agak kuat antara kerjaya keluarga dengan pemilihan kerjaya keusahawanan.

Daripada perbincangan di atas, kesimpulannya ialah enam ciri-ciri keusahawanan digunakan dalam kajian ini. Ciri-ciri keusahawanan tersebut adalah keperluan kepada pencapaian, inovasi, kesanggupan mengambil risiko, lokus kawalan dalaman, toleransi ketaksaaan (*tolerance of ambiguity*) dan keyakinan diri. Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan pelajar. Kajian ini juga untuk melihat sama ada terdapat perbezaan dalam ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan berasaskan faktor jantina, aliran pengajian, mata pelajaran elektif perdagangan, jenis pekerjaan bapa/ penjaga, pendapatan keluarga, wang saku dan penglibatan pelajar dalam aktiviti perniagaan. Selain itu, kajian ini bertujuan untuk melihat hubungan ciri-ciri keusahawanan pelajar dengan aspirasi keusahawanan pelajar. Pada masa yang sama, kajian ini juga bertujuan untuk melihat hubungan faktor demografi dan ciri-ciri keusahawanan terhadap aspirasi keusahawanan pelajar generasi Felda. Rajah 1.1 di bawah menggambarkan kerangka konseptual kajian ini secara menyeluruh.

Rajah 1.1 Kerangka Konseptual Kajian

1.9 Kepentingan Kajian

Kajian ini perlu dilaksanakan untuk mengetahui sejauhmanakah ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan pelajar generasi Felda memandangkan matlamat pendidikan keusahawanan sekolah untuk membentuk pelajar sebagai pencipta kerja yang berpotensi dan bukan sebagai pencari kerja (Zaidatol et al., 2002). Ia sejajar dengan saranan kerajaan yang menggalakkan rakyat Malaysia tidak hanya bergantung kepada pekerjaan yang disediakan oleh pihak kerajaan dan swasta semata-mata (Siti Hawa, 2009). Walau bagaimanapun, kejayaan dasar pendidikan keusahawanan yang diperkenalkan di sekolah menengah akan dianggap berjaya sekiranya pelajar dapat mengubah sikap, iaitu daripada negatif kepada positif terhadap keusahawanan, mempunyai tahap ciri-ciri keusahawanan yang tinggi serta mempunyai aspirasi yang positif terhadap keusahawanan (Zaidatol et al., 2002).

Pada hakikatnya, generasi pertama Felda di mana telah berhijrah ke kawasan rancangan Felda memberi peluang kepada peneroka untuk mengubah status kemiskinan keluarga. Berbeza dengan generasi kedua, bagi mereka yang mempunyai tahap pendidikan yang tinggi, peluang untuk mendapatkan pekerjaan yang lebih baik adalah lebih cerah. Namun generasi kedua yang mempunyai tahap pendidikan peringkat menengah sahaja mencari peluang pendapatan di sekitar kawasan berdekatan dengan Felda (Nor Aini, 2004). Namun begitu, kesukaran pelajar lepasan ijazah untuk mendapatkan pekerjaan setelah tamat pengajian juga telah mendorong pihak kerajaan agar mereka memilih bidang keusahawanan sebagai kerjaya utama mereka (Siti Hawa, 2009). Menurut Menteri Sumber Manusia, Datuk Dr. Subramaniam (Utusan Malaysia, 22 Mei 2008), terdapat seramai 40,000 siswazah

yang menganggur kerana gagal mendapatkan pekerjaan yang sesuai. Lantaran itu, bidang keusahawanan dilihat sebagai satu kerjaya yang berpotensi untuk mengatasi masalah pengangguran tersebut.

Justeru itu, kajian ini diharap boleh menjadi inspirasi untuk kajian-kajian yang lebih terperinci demi manfaat pendidikan di negara kita terutama untuk menghasilkan pelajar lebih positif terhadap keusahawanan terutama daripada aspek ciri-ciri keusahawanan dan aspirasi keusahawanan. Selain itu, kajian ini diharap dapat memberi input maklumat bagi menggalakkan pelajar terutama generasi Felda melibatkan diri dalam bidang keusahawanan. Ini secara tidak langsung akan dapat membantu para pelajar pada masa akan datang untuk membina keyakinan diri seterusnya menjadikan keusahawanan sebagai kerjaya pilihan.

1.10 Definasi Istilah

1.10.1 Keusahawanan

Perkataan keusahawanan muncul daripada perkataan usahawan yang bermaksud pengusaha. Usahawan ini juga boleh didefinisikan sebagai mereka yang bekerja sendiri. Mereka mempunyai perniagaan sendiri sama ada secara kecil-kecilan atau sederhana atau perniagaan berskala besar. Secara umumnya, keusahawanan yang didirikan secara kecil-kecilan kerana pemilik juga merupakan pengurus perniagaan, pemilik yang menggunakan wang sendiri untuk pembentukan perniagaan dan pasaran dihadkan kepada tempatan sahaja (Hutt, 1994).

Keusahawanan juga merupakan satu seni atau proses memasuki, mengurus perniagaan sendiri (Hutt,1994). Mereka muncul sebagai peniaga atas usaha sendiri dengan mempunyai sifat, sikap dan minat untuk bekerja sendiri, maka mereka dikatakan mempunyai semangat keusahawanan iaitu mahu meneruskan kerjaya sebagai seorang usahawan.

Wickham (2004) mendefinisikan keusahawanan sebagai perkataan tertentu yang digunakan untuk memperoleh kekayaan. Beliau menerangkan keusahawanan sebagai apa yang dilakukan oleh usahawan. Keusahawanan digambarkan melalui cara bagaimana usahawan itu menjalankan tugas mereka.

Hisrich et al. (2008) pula mentakrifkan keusahawanan sebagai proses mencipta sesuatu yang baru dengan nilai-nilai yang tertentu, dengan menumpukan pada masa dan keupayaan, dan ia perlu seiring dengan faktor kewangan, psikik, risiko sosial dan menerima ganjaran dalam bentuk wang, kepuasan peribadi dan dilakukan secara berdikari.

Kesimpulannya, keusahawanan adalah merupakan proses mengenal pasti dan mengeksploitasi sesuatu peluang supaya ia memberi nilai dalam usaha untuk mendapatkan keuntungan yang maksimum dengan mengandaikan segala risiko yang dihadapi dapat diselesaikan dengan sebaik mungkin.

1.10.2 Usahawan

Definisi usahawan telah dikemukakan daripada pelbagai sudut dan mengikut disiplin ilmu yang berlainan. Terdapat perbezaan dan persamaan di antara definisi-definisi yang diketengahkan bergantung kepada perspektif mana definisi itu dilihat.

Usahawan merupakan satu kumpulan individu yang mampu mempamerkan tahap keyakinan yang tinggi dalam membuat keputusan (Teal dan Carrol, 1999). Menurut Kuehl dan Lambing (2000), perkataan *entrepreneur* berasal daripada bahasa Perancis iaitu *entreprendre* yang bermaksud ‘perantara’ atau ‘pengambil’. Usahawan di lihat sebagai perantara bagi pembekal dan pelanggan di samping menjadi pengambil risiko untuk berjaya dalam perniagaannya.

Menurut Zimmerer dan Sacrborough (1998), usahawan merupakan individu yang mewujudkan perniagaan baru, berhadapan dengan risiko dan ketidakpastian untuk mendapat keuntungan dan pertumbuhan melalui peluang dan sumber-sumber di sekelilingnya. Usahawan sering dikaitkan sebagai pengasas. Ini kerana menurut Manimala (1999), usahawan merujuk kepada satu proses apabila manusia, wang, pasaran, kelengkapan pengeluaran dan pengetahuan digabungkan bersama untuk mencipta perusahaan yang tidak pernah wujud sebelum ini. Selain itu, usahawan juga didefinisikan sebagai seorang individu yang mempunyai satu keperluan atau keupayaan untuk membina dan mencipta sesuatu yang baru (Corman dan Lussier, (2001).

Moha Asri (1999) mendefinisikan usahawan sebagai golongan yang bekerja kuat, mempunyai idea-idea baru, mempunyai daya cipta dan kreativiti yang tinggi, sanggup menghadapi risiko kehilangan harta benda dan berusaha meningkatkan operasi perniagaan mereka. Definisi di atas adalah hampir sama dengan apa yang telah dinyatakan oleh Zaidatol dan Habibah (1998). Menurut mereka, usahawan merupakan seorang yang memulakan, memiliki dan mengurus perniagaannya sendiri serta sanggup menanggung risiko perniagaan. Selain itu, usahawan juga dikenali sebagai seorang yang inginkan kebebasan dalam perniagaan, membuat keputusan sendiri dan seterusnya ingin berjaya atas usaha sendiri.

Menurut Hisrich et al. (2008), secara umumnya, usahawan itu ialah individu yang mengambil risiko dan memulakan sesuatu perniagaan yang baru. Secara khususnya, mereka memfokuskan kepada definisi usahawan dari sudut ekonomi, psikologi dan ahli perniagaan. Dari sudut ekonomi, usahawan dilihat sebagai seseorang yang menggabungkan sumber, buruh, bahan dan aset-aset lain kepada satu kombinasi yang lebih baik nilainya dan juga seseorang yang memperkenalkan perubahan, inovasi dan cara yang baru dalam pasaran. Dari sudut psikologi pula, usahawan dikatakan muncul disebabkan oleh sesuatu paksaan atau kuasa, kehendak untuk mencapai sesuatu, untuk mengkaji dan menyempurnakan dengan jayanya, atau mungkin juga untuk keluar dari kawalan seseorang.

Dari sudut perniagaan pula, usahawan dilihat secara negatifnya iaitu sebagai ancaman, pesaing yang agresif, manakala secara positifnya ia dianggap sebagai rakan sekutu, sumber keperluan, pelanggan atau seseorang yang mencipta kekayaan untuk orang lain. Di samping itu, usahawan juga dikatakan sebagai sentiasa mencari cara

yang terbaik untuk mempergunakan sumber, mengurangkan pembaziran dan menyediakan peluang perniagaan untuk orang lain.

Kesimpulannya, usahawan boleh ditakrifkan sebagai individu yang cuba menonjolkan peluang baru atau merebut peluang yang sedia ada, cuba memanipulasikan peluang tersebut secara positif dengan tujuan untuk mendapatkan keuntungan dan kepuasan diri sendiri dan sanggup menghadapi risiko-risiko tidak kira sama ada yang dapat dilihat pada masa tersebut atau pada masa-masa hadapan.

1.10.3 Keperluan Kepada Pencapaian

Teori keperluan untuk pencapaian McClelland (1961) merupakan teori yang selalu digunakan dalam keusahawanan. Keperluan kepada pencapaian adalah merupakan dorongan terhadap seseorang individu bagi mencapai sesuatu kejayaan dan kesempurnaan (Sagie dan Elizur, 1999).

1.10.4 Inovasi

Inovasi melibatkan kesediaan membuat ciptaan baru atau kualiti baru, memodifikasikan produk yang sedia, untuk memasuki pasaran baru, untuk menghasilkan sumber penawaran baru atau menghasilkan organisasi baru atau struktur perniagaan yang baru. Inovasi yang berjaya memerlukan kebolehan terhadap seseorang pemimpin untuk mengendalikan sesuatu perkara (Hansemark, 1998).

1.10.5 Kesanggupan Mengambil Risiko

Usahawan yang bersedia mengambil risiko yang tinggi akan lebih cepat membuat keputusan dengan menggunakan matlumat yang sedikit dan masa yang diambil dalam membuat keputusan juga singkat. Oleh itu, ciri ini lebih sesuai kepada usahawan yang terlibat dalam perniagaan saham. Manakala bagi mereka yang tidak bersedia mengambil risiko yang tinggi sesuai melibatkan diri dalam perniagaan runcit, membuka syarikat audit atau syarikat perakaunan (Ab. Aziz dan Zakaria, 2004).

1.10.6 Lokus Kawalan

Lokus kawalan usahawan merupakan tahap di mana usahawan berkeyakinan yang gelagat mereka dikawal oleh kuasa dalaman atau luaran. Terdapat dua jenis lokus kawalan iaitu kawalan dalaman dan kawalan luaran. **Kawalan dalaman** usahawan merupakan tahap di mana usahawan berkeyakinan yang gelagat mereka dikawal oleh kuasa dalaman. Kawalan dalaman adalah merupakan keyakinan bahawa mereka sendiri mengawal masa depan. Mereka yakin komitmen yang diberikan terhadap perniagaan yang dijalankan akan menentukan jumlah keuntungan yang akan diperolehi. **Kawalan luaran** pula, usahawan melihat kejayaan perniagaan yang dijalankan bergantung kepada sokongan yang diperolehi daripada pihak lain. Oleh itu, kejayaan yang bakal diperolehi tidak boleh dijangka, bergantung kepada nasib dan destinasi mereka dikawal oleh mereka yang lebih berkuasa (Ab. Aziz dan Zakaria, 2004).

1.10.7 Kenyakinan Diri

Usahawan yakin dengan kapasiti dan potensi diri sendiri dalam melaksanakan kegiatan keusahawanan dengan memiliki kekuatan-kekuatan berikut:

- a. Pengalaman langsung dalam aktiviti perniagaan yang ingin diceburi dijadikan sebagai panduan untuk bertindak.
- b. Pemerhatian ke atas pengalaman orang lain dan mengambil iktibar daripadanya.
- c. Kesediaan membangunkan kemahiran, kebolehan dan pengetahuan dengan penuh kenayakinan serta menganggap kesilapan sebagai satu proses pembelajaran.

aktiviti keusahawanan akan menyebabkan mereka gopoh dalam membuat keputusan sehingga memungkinan mereka menolak realiti. Personaliti seperti ini juga akan menyebabkan usahawan bersedia mengambil risiko ke peringkat ekstrim (Ab. Aziz dan Zakaria, 2004).

1.10.8 Toleransi Ketaksaan (*Tolerance Of Ambiguity*)

Menurut Teoh and Foo (1997) toleransi ketaksaan adalah kebolehan untuk memberi reaksi positif terhadap sesuatu situasi yang samar atau kabur. Jikalau seseorang individu itu bersetuju untuk sesuatu maklumat yang kurang dan percaya terhadap sesuatu keputusan yang telah diambil walaupun di bawah ketidakpastian, ini

menunjukkan tahap toleransinya adalah tinggi. Dengan kata lain, seseorang yang mempunyai tahap toleransi ketaksaan yang rendah akan mengenalpasti terlebih dahulu sesuatu yang tidak pasti dan situasi yang bercelaru. Oleh itu, mereka akan mencuba untuk mengelak daripada situasi yang samar.

1.10.9 Aspirasi Keusahawanan

Aspirasi merupakan cita-cita, keinginan, kemahuan atau hasrat (Kamus Dwi Bahasa). Menurut Ronstadt (1990), aspirasi ialah keinginan atau harapan. Takat tinggi rendahnya keinginan tersebut merupakan darjah tinggi rendahnya harapan secara emosi. Kita boleh memupuk aspirasi atau harapan untuk mencapai matlamat kita.

Keusahawanan ialah satu proses menjalankan perniagaan sendiri (Greene, 2000).

Oleh yang demikian, aspirasi keusahawanan merupakan cita-cita, keinginan, kemahuan atau hasrat seseorang individu untuk menjalankan sesuatu perniagaan sendiri.

1.10.10 Pelajar Generasi Felda

Pelajar dalam konteks kajian ini adalah terdiri daripada anak-anak dan cucu-cucu peneroka Felda yang masih bersekolah di sekolah-sekolah menengah di daerah Maran dan dalam tingkatan 4. Anak peneroka dikenali sebagai generasi kedua Felda manakala cucu peneroka dikenali sebagai generasi ketiga Felda.

1.11 Batasan Kajian

Kajian ini bersifat tinjauan. Populasi kajian ini terbatas kepada para pelajar tingkatan 4 di daerah Maran yang mana hanya terdiri daripada generasi kedua Felda (anak-anak peneroka Felda) dan generasi ketiga Felda (cucu-cucu peneroka Felda) sahaja. Maka segala rumusan dan generalisasi yang dibuat terhad kepada pelajar tingkatan 4 generasi kedua dan ketiga Felda di daerah Maran sahaja.

1.12 Rumusan

Secara keseluruhannya, bab ini membincangkan sedikit sebanyak tentang kajian yang akan dijalankan oleh penyelidik. Bab ini juga meliputi pengenalan, latar belakang kajian, pernyataan masalah yang menyebabkan kajian ini dijalankan, objektif kajian, persoalan kajian, hipotesis kajian yang merupakan jangkaan awal penyelidik, kerangka konseptual kajian, kepentingan kajian dan definisi istilah. Batasan kajian juga disertakan dalam membantu penyelidik menjalankan kajian. Gambaran yang jelas dalam bab ini akan membantu dan membimbing kajian dalam bab yang seterusnya.

